

“Naše nagnjenje k sebičnosti ne umre”

Ne postavljaljaj svojega “jaza” v svoje zdravje, v svoje ime, v svojo kariero, v svoje delo, v vsak svoj korak ... Kako nadležno! Zdi se, da si pozabil, da “ti” nimaš ničesar, vse je Njegovo. Kadar se v teku dneva — morda brez razloga — čutiš ponižanega; kadar misliš, da bi moralo tvoje mnenje prevladati; ko zaznaš, da v vsakem trenutku kipi tvoj “jaz”, to, kar je tvoje, tvoje, tvoje ..., bodi prepričan, da ubijaš čas in da potrebuješ to, da nekdo “ubije” tvojo sebičnost. (Kovačnica, 1050)

20. december

Splača se spustiti Gospoda v naše življenje, da z zaupanjem vstopi in ne naleti ne na zapreke ne na zvijače.

Ljudje se radi *branim* in oprijemamo svoje sebičnosti. Vedno hočemo biti kralji, čeprav kraljevine naše revščine. Razumite, zakaj potrebujemo Jezusovo bližino: da nas on naredi resnično svobodne in moremo tako služiti Bogu in človeštvu. (...)

Bodimo torej pripravljeni, saj naše nagnjenje k sebičnosti ne umre in skušnjava se lahko pojavlja v mnogih oblikah. Bog zahteva, da smo poslušni in da pri tem pokažemo svojo vero, saj se nam njegova volja ne razodeva na ves glas. Včasih nam svojo voljo prišepne tam nekje v dnu naše vesti. Pazljivo moramo poslušati, da razločimo tisti glas in

smo mu zvesti. (*Jezus prihaja mimo,*
17)

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/dailytext/nase-
nagnjenje-k-sebicnosti-ne-umre/](https://dev.opusdei.org/sl-si/dailytext/nase-nagnjenje-k-sebicnosti-ne-umre/) (7. Avg.
2025)